

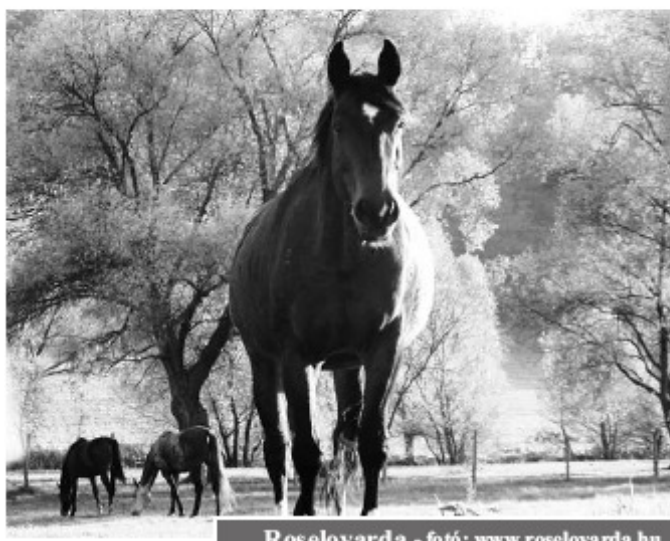
●● A biztonságos lovaglásról

Horváth Tímea, a Roselovarda vezetőjének írása

Szerencsére egyre többen gondolják úgy, hogy a lovaglás a megfelelő kikapcsolódás számukra, azonban sok az olyan kezdő lovas, aki az első néhány alkalom után eltáncorodik ettől a gyönyörű sporttól. Ez nem feltétlenül a kintartás és az elszántság hiányának, mindinkább a lovas oktató szakképzetlenségének tudható be.

Az emberek tudatában sajnos még mindig az él, hogy vigyázz, elől harap, hátul rúg, ne menj a közebe és semmiképpen se ülj fel rá!

Ebből kiindulva szeretném ismertetni a biztonságos lovaglás/oktatás néhány fontos alapszabályát, ezzel is próbálva – legalább egy kicsit – eloszlatni a tévhitet és felhívni a figyelmet arra, hogy a lovaglás (a tanult és a szakszerűen kivitelezett) nem egy veszélyes sport.

Roselovarda - fotó: www.roselovarda.hu

Az első és legfontosabb szempont megfigyelni azt, hogy egyáltalán szakemberrel van-e dolgunk, ami már megérkezésünkkel kiderül. Hiszen, lehet egy lovarda szerény kinézetű és felszereltségű, de ahol kosz és rendtelenség uralkodik, ott ne várjunk egyetemi szintű oktatást, megkockáztatom, megfelelő biztonságot sem, ugyanis aki az apróságokra nem figyel oda, az a lónál és a lovagoltatásnál sem fog odafigyelni, és mint tudjuk, a legnagyobb dolgok mindig az apróságokon múlnak.

Figyeljük meg a lovaszok, oktatók viselkedését, ha ordibálnak, szitkozódnak, ütik a lovat, esetleg dohányoznak a lovon, a ló mellett, vagy vendégek jelenlétében, megint csak ne várjunk magas szintű oktatást, de biztonságos lovaglást sem.

A lovak nagyon érzékeny állatok és könnyen átveszik

az ideges légkört, ami által feszülté válnak, főleg ha nem is bíznak meg az emberekben. Tehát, amikor megérkezünk egy lovardába, mindig hallgassunk a megérzéseinkre. Ha feszült a hangulat, akkor ne várjunk csodát, mert a lovaglás nem lesz nagy élmény, ha viszont „megcsap” minket a nyugodtság, akkor biztosan jó helyen járunk!

Fontos, hogy semmiképp ne keverjük össze a feszült hangulatot az első lovaglásunk lámpalázával, hiszen minden kezdő lovas izgul, ami természetes.

Ha első alkalommal vagyunk a lovardában - ahol lovagolni szeretnénk - mielőtt felülénk a lóra, szánjunk rá időt és kérdezzünk, nézzünk egy kicsit körül, ismerjük meg a lovakat és tartási körülményeiket (pl. boxban, állásban vagy karámban tartják őket). Ez azért fontos, mert a ló egy menekülő állat, lételeme a mozgás és ha egész nap négy fal között tartják úgy, hogy alig mozgatják, megnöveli annak az esélyét, hogy jókedvében ugrálni, bakolni fog, ami egy kezdő lovasnak nem jó élmény (de még egy rutinosnak sem), ráadásul balesetveszélyes is.

Továbbá fontos megfigyelni, hogy a lovak milyen kondícióban vannak, ami alatt nem az edzettséget értjük, hanem az alakot. A sovány ló legalább nem tesz kárt benned, nem fog ugrádozni - fogják mondani, de legyen bennünk annyi becsület és tisztelet, hogy olyan lóra, amelyik a saját önfenntartását alig tudja biztosítani nem ülünk fel, a lóval szemben ez etikátlan!

Ha a lovat a helyén találjuk, kérdezzük meg, hogy mikor dolgozott utoljára és, hogy jár-e karámba – a saját biztonságunk érdekében – és semmiképp se üljünk fel olyan lóra, főleg ne kezdőként, amelyik nem volt kint legalább egy napja. Nyugodtan kérjük meg az oktatót, hogy kicsit mozgassa meg felülés előtt, így megláthatjuk, hogy milyen hangulatban is van a ló.

Ha kint volt a pályán, az jót is jelenthet, mert akkor biztosan mozgott. Viszont akik a lovagláson túl, a lovak iránt is elkötelezettek, rákérdezhetnek, hogy hány órája megy az a ló, mert nem túl szép dolog egy teljesen kitikkadt, sok órája dolgozó lóra felülni. Ilyen esetben inkább kérjünk másik lovat, ha nincs rá mód, akkor egyszerűen csak maradjunk ott és élvezzük a lovak közötti létet, hiszen előfordul, hogy a „szeretnék” dolgokról le kell mondani. Szerencsére, a lovardák többségében az oktatók odafigyelnek arra, hogy ne a kimerült lóra üljenek fel a vendégek. Azonban ha úgy látjuk, hogy mégsem, akkor egyszerűen váltsunk lovardát.

Ha már ott tartunk, hogy felülnénk a lóra, figyeljük meg a ló felszereltségét, a felszerelés állapotát, ha piszkos és összevissza toldozott-foldozott, akkor az biztosan nem a legbiztonságosabb és ráadásul vajmi kevés az esélye, hogy a lónak is kényelmes. Valamint nem az a legbiztonságosabb ló, amelyik úgy néz ki, mint egy „karácsonyfa”, és zabla költemények lógnak ki a szájából, hiszen a különböző plusz felszerelések (pl. segédzár, kikötő), pont azért vannak rajta, hogy a képzésbeli hibákat kiküszöböljék, elfedjék. Ez alól kivételt jelent a futószáras oktatás során használt kikötő szár, illetve, ha kisgyermek ül nagyobb lovon, mert az esetek többségében azért van a lovon a kikötő, hogy a ló ne ránthassa le a gyermeket.

A jól képzett, biztonságos ló, csikózáblával vagy kötőfékkel kezdőkkel is elmegy!

Mindenképp fontos megfigyelni a ló tekintetét is, mert az mindent elárul. Még egy laikus is meg tudja állapítani, hogy az adott ló pl. ideges, nyugodt vagy fáradt és ehhez mérten lovagolja az oktató segítségével.

Egy lovas oktató szakember soha nem kiabál tanítványával, tehát semmiképp ne tűrjük, hogy kiabáljanak velünk. Nagyon sok olyan lovardát láttam már, ahol az a természetes, ha nem tudja a lovas, kiabálnak vele, ami arról tesz tanúbizonyságot, hogy nem ért hozzá és azért kiabál, mert nem tudja elmagyarázni a tanítványnak, hogy hogyan kellene végrehajtani az adott feladatot (ez természetesen nem értendő a vezényszavak és instrukciók hangos közlésére).

Ha kiabálnak velünk, akkor inkább váltsunk oktatót vagy lovardát. Abban az esetben is tegyünk így, ha az oktató folyamatosan becsmérel és megjegyzéseket tesz a lovas tudásunkra vagy lovunkra.

Ha már hosszabb ideje járunk egy adott oktatóhoz, bátran nézzük meg, hogy hogyan lovagol, ezáltal ugyanis kiderül, hogy ő valójában meg tudja-e azt csinálni, amit mond. Továbbá fontos azt is megfigyelni, hogy hogyan viselkedik a lovakkal és hogyan beszél róluk, ugyanis aki folyton megjegyzéseket tesz, az a saját gyengeségét próbálja eltakarni és a lovakba keresi a hibát. Minden lovat arra kell használni, amire képes, így ha pl. egy adott ló nem alkalmas iskolalónak, akkor nem becsmérelni kell, hanem más munkát találni számára.

Fontos az oktatónak a vendéghez és a lovagoltatáshoz való hozzáállása is. Ha látjuk, hogy nem működik a közös munka (az oktató kedvetlen, unott, nem túl kedves), akkor inkább keressünk másikat, mert lehet, hogy a személyiségek nem passzolnak, úgy viszont tudást átadni és megszerezni nem igazán lehet.

Továbbá nem szabad abban a tévhitben élni, hogy ha a lovasoknak/vendégeknek mindenféle kiszolgáló helyiség és különleges szolgáltatás a rendelkezésre áll, akkor ott a lovak is jól érzik magukat. Ne az épületek szépségéből, a felszereltségéből ítéljük, hanem inkább figyeljük meg a lovakat, hiszen egy szerényebb felszereltségű lovardában is érezhetik magukat jól a lovak (megfelelő tartás, szabad mozgás stb.).

Mindig tartsuk szem előtt, hogy a lovaknak teljesen más az igényük, mint az embereknek (ha az ember fázik, ez nem jelenti azt, hogy a ló is fázik!), valamint, hogy a ló hangulata hatással van a lovasra és a lovaglás biztonságára.

Sokan azt gondolják, hogy ez egy extrém sport, de ha megfelelően ki van képezve a ló, megkap mindent, amire szüksége van, akkor valójában ez egy igazi embert formáló kikapcsolódás.

Legyünk felkészülve, ugyanis a lovas tudásunk fejlődése során, folyamatosan összeütközésbe fogunk kerülni magunkkal és lovunkkal, és lesznek olyan pillanatok, amikor eléggünk van az egészségtől és a világ legrosszabb lovasának gondoljuk magunkat. De ez benne a szép, mert folyamatosan fejlődünk kell, mint emberileg, mint lovas tudásilag. Aki nem szereti a konfliktusokat és csak úgy menni akar előre, az inkább menjen motorozni és élvezze a száguldást, mert a lóval való foglalkozás, lovaglás többet jelent, mint csak úgy baktatni és száguldozni.

Készüljünk fel, a lovas oktatás/tanulás egy olyan szolgáltatás, ahol nem lehetünk mindig elégedettek, mert a ló átírhatja a terveinket, így tanítva minket alázatra, hiszen mindenkinek meg kell tanulnia, hogy nem mindig az történik, amit szeretne. A természet diktál, tehát figyeljünk a megérzéseinkre, a lovakra, a lovarda hangulatára, és ne feledjük, rengeteg jó lovarda és lovas oktató szakember van, biztosan rátalálunk a nekünk megfelelőre.

“Mindenképpen fontos megfigyelni a ló tekintetét is, mert az mindent elárul.”

“Ha kiabálnak velünk, akkor inkább váltsunk oktatót vagy lovardát.”

“Sokan azt gondolják, hogy ez egy extrém sport...”